

B g R Σ a J z J l Ki k o v g a n j g a
R a z l i k o v a n j a

*7. Mednarodno Likovno Srečanje
7th International Art Meeting*

Nova Gorica, junij 2004

R a z l i k o v a n j a

“Izzvati v sebi že nekoč doživljeno čustvo in nato s kretnjami, linijami, barvami, podobami, izraženimi z besedami, predati to čustvo tako, da drugi doživijo isto čustvo; to je stvar umetnosti.” (Lev N. Tolstoj)

Zateči se v svet domišljije, edine poti, po kateri je vredno hoditi umetnikom, je razkošje, ki ni le pribežališče, ampak postavlja tudi zahteve. Pogoj, da lahko nastaja umetnost je umetnikovo življenje, enkratnost njegovih oči.

Če bi gledali vsi ljudje enako, bi bil dovolj en sam velik umetnik, drugih ne bi potrebovali.

Svoboda izpovedovanja je dolžnost vsakega ustvarjalca. Vsak človek išče lepoto, le umetnik jo lahko tudi ustvarja. Ta ni namenjena le razumevanju, temveč predvsem občutenju. Dela, ki pri tem nastajajo so sredstvo sporazumevanja ustvarjalca z ljudmi.

Vladimir Bačič

2 0 0 0 R a z l o v a n j a 2 0 0 4

Igor Gustini

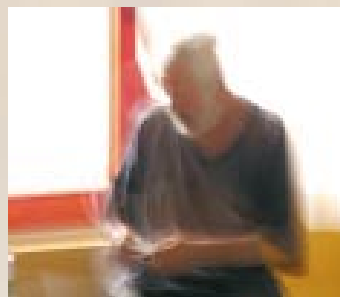
Davorin Rojc

Adolf Mljač

Nataša Milovančev

Marjan Skumavc

Matjaž Prešeren

Rojen v Firencah leta 1969, je maturiral na Državni umetniški gimnaziji v Padovi. Leta 1993 je diplomiral na oddelku za slikarstvo na Likovni akademiji v Benetkah. Od takrat je svoja dela predstavljajal na osebnih in skupinskih razstavah na Hrvaškem, v Italiji, v Avstriji, v Ukrajini in v Kanadi. Leta 1992 je prejel prvo nagrado občine Vicenze za plakat mesta, leta 1997 pa prvo nagrado mladih umetnikov pokrajine Veneto. Živi in ustvarja v Vicenzi.

Naslov: Via Chioare 13, 36100 Vicenza, Italia

Znotraj dramatično zastavljenega konteksta ter preko dodelane zgradbe slikarskih zgodb Igorja Gustinija se razkrivajo premišljena sporočila. Kolaži polnobarvnih polj, ki jih avtor komponira v geometrizirajoče like, aludirajo s svojo strukturo, spominjajočo na tapiserijo, na organsko in figurativno, hkrati pa dobivajo vlogo neke vrste pripovednih izrezov. Ti barviti delci, premišljeno ujete abstraktne "matrice" na meji s snovnim in materialnim, predajajo in posredujejo simbolično sporočilo, na osebni ravni prevedeno ter aktualno v času. V spajanju materialov ter v pomenoslovju, ki ga razpirajo soodnosi med njimi, se vsebina celote prebira kot mozaik doživljenih vtisov okolja, v katerem so nastajali. Divizionistična zasnovanost in urejenost barve ter nje dognanost zahtevata odmaknjenost pogleda, sprejemanje slike od daleč. V tem živem, živetem in doživetem raziskovanju njenih dimenzij, ki še poudarjajo globljo pomenskost pripovedi, je dano dovoljenje za začutenja onkraj zunanjega, za skok v ozadje naslikanega, v avtorjevo vizijo...

Nataša Milovančev se je rodila v Skopju 1967. leta. Leta 1993 je diplomirala na tamkajšnji Fakulteti za arhitekturo, dve leti pozneje pa še na Akademiji za likovno umetnost (razred prof. Simona Semova), kjer je zaključila tudi podiplomski študij. V letu 1999 je obiskovala študij specializacije v Cité Internationale des Arts v Parizu. Je članica Društva makedonskih likovnih umetnikov (DLUM). Živi in ustvarja v Skopju, kjer je zaposlena kot asistent profesor na Inštitutu za umetnostno zgodovino in arhitekturo Fakultete za arhitekturo.

Naslov: V. Vlahović 1 1/8, 1000 Skopje, Makedonija

Prostor, ki ga ustvarja človek in njun dvogovor, vzpostavljen na ravneh, ki presegajo fizično, so tema in snov preučevanja v ustvarjalnem procesu Nataše Milovančev. Konfrontacija in hkrati zlitje človeka in stvarnega, otipljivega prostora, v katerem je kot stvaritelj ali prebivalec navidezno prisoten ali prividno odsoten, se izpolnjujeta ter dopolnjujeta skozi intimno liriko barve in nje svetlobe. Izpod zastrtega poetičnega izrazoslovja pronica vitalnost, življenjska sila, ki s svojo energično potezo včasih kar zareže v materialnost same slike. Z občutljivim poslušom za razumevanje odtenkov njune v spontanosti spočete in v premišljenosti povzročene interakcije, slikarka lušči duševne in duhovne plasti soodvisnosti človeka in njegovega bivanjskega okolja. Slojevitosti njune tesne, neodtujene medsebojne povezanosti se tako porajajo znotraj dimenzij razumskega in hkrati čutnega vpogleda, razkrivajo se v izrazoslovju črte in oblike, svetlobe in barve, vselej rahlo zakritih pod kopreno filozofsko razmišljenega in introspektivnega.

Rojen leta 1931 v Celju, se s slikarstvom ukvarja že od svojega desetega leta naprej. Slikarstva in grafike se je v petdesetih in šestdesetih letih učil pri akad. slikarju Avgustu Lavrenčiču. Ukvarja se z grafiko, s slikarstvom v oljni, akvarelni in pastelni tehniki ter s kolaži, pa tudi s kiparstvom. V preteklih desetih letih se je predstavljal na štirih osebnih razstavah, s svojimi deli je večkrat sodeloval na Majskem salonu, od leta 1998 naprej pa deluje v celjskem društvenem projektu "Vstop prost". Je član Društva likovnih umetnikov Celje (DLUC) in Zveze društva slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLJU). Kot upokojeni pravnik živi in ustvarja v Celju.

Naslov: Na zelenici 9, 3000 Celje, Slovenija

Znotraj ekspresivno občutene in samosvoje najdene, nadrealistično preimenovane ideje, projicira Adolf Mljač v slikarskem ciklu, poimenovanem "Ujeti", osebno zastavljeno videnje. Pripoved se vije in razvija skozi kompozicijo, zreducirano na linijo, črto risbe, kjer barva nastopa le kot poudarek razpoloženju, atmosferi in zgodbi. Piše, ustvarja jo globoko občutenje nemoči ob soočanju s človekovim (lastnim) ujetjem v fizično telo, ob odkrivanju njegove nezmožnosti, da bi se povzdignil nad fizično "obleko", lupino, ki mu jemlje popolno svobodo. Človekova omejenost gibanja v duhovnih sferah, v višjih nivojih zavedanja, je zajeta v podobo ženske, ki se je skozi slikarsko raziskovanje preobrazila v osebno dognani akt, značilen za slikarjevo današnjo govorico. Namige na žensko lepoto, naravo in čud, toplino, vitalizem in polnokrvnost je avtor umaknil pod mrzloto barve in izčiščeno deformacijo teles, izraslo iz kubistično koncipirane anatomske izoblikovanosti. V močno konturo zajete nam te ženske pojave, postavljene v brezprostorje odmaknjenega sveta, boleče spregovarjajo o statičnosti, o prikovanosti človeških bitij na zemeljsko, v telo in v negibljivo...

Davorin Rojc

R a z l i k o v a n j a

Davorin Rojc se je rodil leta 1947 v Zaloščah. Po končani šoli za oblikovanje v Ljubljani je študiral na Akademiji za likovno umetnost v Zagrebu ter v Ljubljani (prof. Maksim Sedej, Riko Debenjak in Zvest Apollonio). Za seboj ima številne samostojne razstave, udeležuje pa se tudi skupinskih in društvenih razstav. Je član Društva likovnih umetnikov severne Primorske (DLUSP) in Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLJ). Živi in ustvarja v Novi Gorici.

Naslov: Gradnikove brigade 47, 5000 Nova Gorica

Slike Davorina Rojca se rojevajo brez vnaprejšnje strogo omejene vizije, s premišljeno potezo oplemenitenih in dopolnjevanih risb, ko se med nastajanjem in zorenjem razprostrejo in razširijo v brezčasnost končne podobe. V prepojenosti z lučjo, v žarenju svetlobe, prenikajoče iz globin, se njeni žarki igrajo z barvo, ki zmore - izražena skozi osnovne tonske vrednosti - dati celoti videz prosojnosti stekla. Preko intenzivne, impulzivne poteze barvnih brizgov, se kompozicija preobrazi in presnuje v prostor, ki se razvija kot gradacija sledečih si in prepletajočih se planov, umeščenih v svojstven red. Njih odnosi in korelacije asociirajo na nerealno, sanjsko pokrajino, ujeta v nadčutno razumevanje sveta. Te razumsko prenetene in hkrati lirično občutene nematerialne in na trenutke nedoumljive pokrajine se tako odpirajo v času, ki spregovorja zase, obenem pa opominja na neomejenost in brezmejnost svojih dimenzij...

Slikar, grafik, risar in karikaturist Marjan Skumavc se je rodil leta 1947 v Jurkloštru. Po končani fioli za oblikovanje v Ljubljani se je vpisal na Akademijo za likovno umetnost, kjer je pri prof. Gabrijelu Stupici diplomiral leta 1972. Dve leti pozneje je tam dovršil tudi podiplomski študij (prof. Janez Bernik). V mladosti se je ukvarjal tudi z borilnimi športi. Od svoje prve v letu 1971 se je predstavljaval na več kot 50 samostojnih razstavah. Je član Društva likovnih umetnikov Maribor (DLUM). Zaposlen kot novinar pri dnevniku Delo živi in ustvarja v Ljubljani.

Naslov: Gradišče 8, 1000 Ljubljana, Slovenija

Z njemu lastnim vitalizmom in z dobršno mero inteligentnega humorja ter sarkazma prenaša v svoje slike in risbe Marjan Skumavc trenutke vsakdanjega življenja. Ti izrezi, sekvence nastajajo kot krokiji, ko se, v hipni prevzetosti nad opazovanim, s pozornim spremljanjem dogajanja, z vidom in uvidom v prizorišča prigod, prenesejo na papir. Avtor jih s posluhom za zaznavanje in razbiranje, razločevanje in razpoznavanje globljega pomena njih vsebine, zakrite pod površinskost in banalnost zunanjih pojavljanj, utelesi, animira v novo uprizorjena poglavja življenja... Njegova impulzivna, mojstrska poteza risbe orisuje duhovito izbrane izseke, začinjene s sarkazmom, a tudi z odmaknjeno navzočnostjo empatije. Gledalcu tako brez olepševanja, idealiziranja ali sprenevedanja, skozi oči objektivne realnosti, odkrito in neposredno približa svoje videnje, svoja spoznanja. Preko teh karikiranih podob, nemalokrat v svoji ironični prizemljenosti in odkritosti iritirajoče drugačnih, razkriva in odgrinja Marjan Skumavc trivialnost zgodb s tekmovalnega odra življenja...

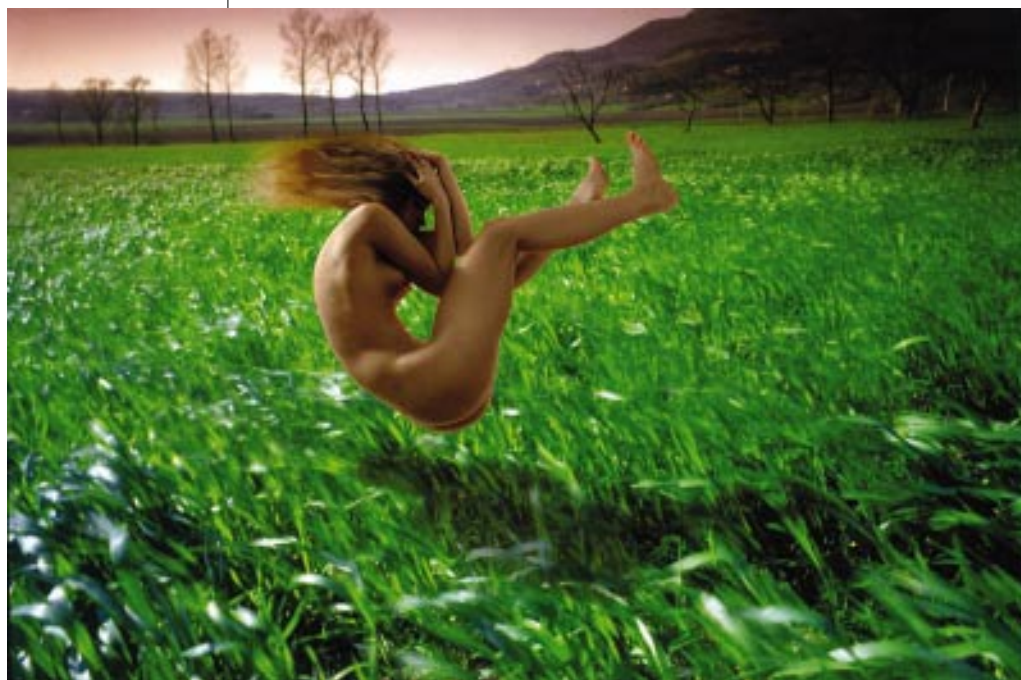
Matjaž Prešeren

R a z l i k o v a n j a

Rodil se je leta 1955 v Postojni. Med študijem slikarstva in grafičnega oblikovanja na Mednarodni umetnostni univerzi v Benetkah se je preusmeril na fotografijo. Leta 1986je začel s fotografskim ciklom "Fadeaway Reality". V letu 1997 je odprl lasten fotografski studio. Za seboj ima številne osebne razstave doma in na tujem. Trenutno ustvarja nov cikel z naslovom "Prezrti pogledi". Kot profesionalni fotograf deluje v Novi Gorici.

Naslov: Padlih borcev 24,
5290 Šempeter pri Gorici, Slovenija

Nadrealizem v izrazu vsebine ter simbolika njegovega zunanjega odraza sta skupaj z intimno povednostjo sanjsko zasnovanega sveta prepoznavni znak, emblematična posebnost fotografskih pripovedi Matjaža Prešerna. Avtor iz brezštevilnih možnosti, ki jih nudi digitalna računalniška tehnika photoshopa, izlušča prizorišča, v katerih sme in zmore prestopiti iz realnega na domišljjski, fantastični oder dogajanja. Iz odlomkov nezavednega in miselnih zvez, iz drobcov spomina in sanj, ozaveščenih v budnosti, se odgrinjajo in razgrinjajo z nadstvarnostjo, nadčutnostjo zaznavni prostori. Bliski in prebliski, izrezani, izčiščeni in na novo sestavljeni tako rojevajo nedokončano zgodbo, vsebinsko pomenljivo, stvarno v svoji nestvarnosti. Likovno očiščene nepotrebnih detajlov ter zgoščene v izrazito estetsko celoto, so njegove fotografije prikaz samosvojega in samozadostnega pripovedovanja osebne in hkrati neprisiljene odmaknjene vizije...

B G S J I R a z l i k o v a n j
I ! K O A G U !

*7. Mednarodno likovno srečanje sta organizirala
Društvo likovnih umetnikov Severne Primorske
in Dijaški dom Nova Gorica*

Sponzorji srečanja:

Mestna občina Nova Gorica

Vina iz braniške doline

2004 R 4 i k o v a n j a 2 0 0 4

5004

2000 R 4 iz l 4 i k o v a n j a 2 0 0 4

5004